

Листопад

Степан Бен

Щодня смутніш весела карусель,
Ясне готується в дорогу літо.
І тихі заводи далеких сел
Осінній каламутить вітер.
Через дахи, через будинки ржаві
Промерзлий дощ одвіяних листів.
І табуни сполоханих граків
Тривожно линуць над полями.

О море днів, розбурхане вітрами!
Де хмурий листопад
Під дзенькіт чоток і лопат
Бреде в село розгаслими шляхами.
Не відчиняйте, люди, хат,
Замкніть на засуви всі брами!
Тонкі тумани вирости до хмар,
Димлять на сивими річками.

І заходу кривавий жар
Не тліє більше вечорами.
По цілих днях худі ворони
Ганчір'ям висять на гілках.
І темний ліс, обідраний і чорний
Наводить дикий жах.
А вітер рве, шумить і крутить,
Вихрить на деревах.

Одні тумани мов прикуті
Стоять уперто на полях.
Стоять і мовчки п'ють холодні хмари
І враз здригаються плачем...
Уся земля, мов рана,
Ятриться гноєм і дощем.